

JANKINO UZDRAVENIE

24. augusta 2004 celý deň prebiehal normálne, nemala som žiadne problémy, cítila som sa v poriadku, nič mi nebolo a večer okolo desiatej som si šla ľahnúť. Okolo pol dvanástej som sa zobudila na obrovské bolesti a kŕče v bruchu. Šla som na toaletu, kde sa však bolesti ešte viac stupňovali a začali prichádzať na mňa aj mdloby. Vyšla som na balkón, aby som sa nadýchala čerstvého vzduchu, ale prišlo mi ešte horšie.

Keďže Robo bol v Košiciach na vyučovaní vedúcich skupiniek, okolo polnoci som mu s plačom zavolala, že

mám obrovské bolesti a je mi zle, aby vedel, kde ma má hľadať, keby som náhodou omdlela. Pobehávala som po byte medzi balkónom, toaletou a spálňou a z „posledných síl“ som ďakovala Pánovi za to, že som uzdravená.

Asi desať minút po telefonáte som náhle pocítila obrovskú Božiu prítomnosť. Cítila som, ako keby mi po bruchu – presne na tom mieste, kde ma bolelo – stekal balzam. Ten pocit trval asi minútu a potom som na moje veľké prekvapenie necítila žiadnu bolesť, ba aj mdloby sa celkom stratili.

Okolo štvrti na jednu mi znova zavolať Robo, ako sa mám, a ja som mu už mohla povedať, že sa udial zázrak, mám sa v poriadku a nič ma nebolí. Manžel mi vysvetlil, že keď som mu prvýkrát volala, práve sedel vo vlaku, telefonicky sa spojil s pastorom a poprosil ho o modlitbu, pričom pastor s bratmi staršími sa za mňa modlili v modlitebni a on vo vlaku. Krátko po tomto druhom telefonáte som zaspala a prebudila som sa až ráno celkom svieža, a to napriek tomu, že som v poslednom čase mala problémy so spaním.“

Janka Vysocka